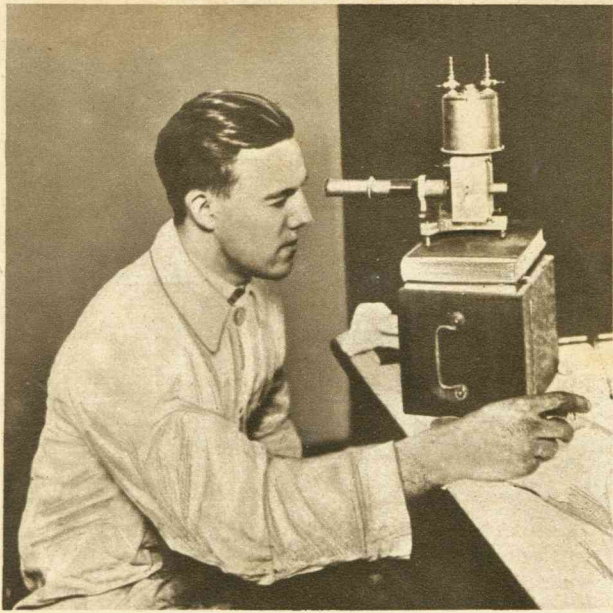
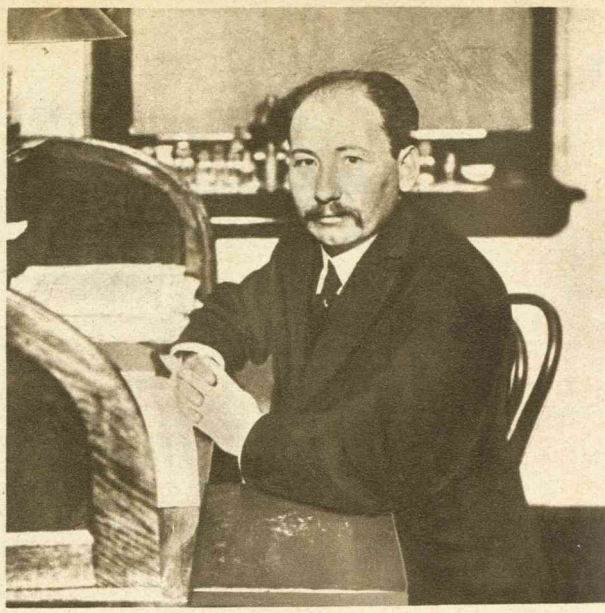

GEORGE LORRIMER, scheikundige van „The Radium Cy of America” bezig aan het electroscopisch onderzoek van het verkregen Radium.

ANGUS COMEROY, president van „The Radium Company of America”. Hij houdt tusschen duim en vinger een glazen buisje, waarin zeven milligram Radium, in zijn fabriek gewonnen.

Dr. SIGMOND KOHN, scheikundige, technisch leider van de Radium-fabrik te Sellersville (Pa.)

Amerika zal daaraan al vast niet mee doen. De president van The Radium Company of America, gevestigd te Sellersville, een uur rijden van Philadelphia in Pennsylvania, de heer Angus Camerooy — wiens portret wij hierbij afdrukken — heeft medegedeeld, dat zijne maatschappij, in de eerste plaats denkende aan hare verantwoordelijkheid jegens het volk der Vereenigde Staten, botweg geweigerd heeft in te gaan op het voorstel van buitenlanders — gesteund door groote bankiershuizen! — die de geheele productie van zijne maatschappij gedurende drie jaar wilden opkopen.

Deze Radium-Company, waarop onze illustraties bij dit artikel betrekking hebben, bedoelt haar Radium-preparaten te verschaffen aan de practiseerende geneesheeren in de Vereenigde Staten in hoeveelheden van 1 tot 1000 milligram. Het door haar verwerkte Carnetiet is een radium-houdend

erts, dat in Utah en Colorado wordt gevonden; men heeft er — als bij het pikerts — honderden tonnen van noodig om enkele milligrammen Radium te verkrijgen. Is het te verwonderen, dat een gram Radium een paar honderd-duizend dollar kost?

Intusschen hebben de Syndicaatsmanoeuvres den prijs in Europa niet zoo hoog kunnen houden. In enkele maanden is deze — naar de dagbladen hebben gemeld — gedaald van 330 tot 200 mark per milligram.

Hoewel de practische toepassing in de geneeskunde in de eerste plaats de belangstelling trekt van het publiek, blijft het Radium voorloopig studie-object van natuur- en scheikundigen en van de geologen.

De Radiumhoudende ertsen, zoo heeft men gevonden, zijn als het ware klokken, die opgewonden zijn bij de vorming der aarde en die nu — mits men op deze klok

kan zien en men is bezig dit te leeren! — aangeven, hoe oud de aarde is.

Men heeft n.l. berekend in hoeveel jaren of eeuwen een zekere hoeveelheid Radium verandert in Uranium en Helium. Uit de verhouding Radium : Helium of nog beter uit de verhouding Radium : Uranium (wijl Helium als gasvormige stof ontsnapt uit de ertsen) is op die wijze te berekenen, hoe oud het erts is.

Daarbij is men tot de conclusie gekomen, dat de aarde veel ouder is, dan men tot nu heeft durven aannemen. De leeftijd van ons „oudje” zal ongeveer 1600 miljoen jaar bedragen.

Dat men bij deze leeftijdsberekening zich wel een enkel jaartje kan vergissen, ligt voor de hand.

Verzameling Schilderijen, Studies, Teekeningen en Etsen

- bijeengebracht ten bate van -
C. Thijsen en A. Thijsen-Eskens

INOEN ik in No. 31 van Panorama — 28 Januari i.l. — een beroep deed op de offervaardigheid van Lezeressen en Lezers, wist ik wel dat velen het zouden lezen die toch niet in staat zijn een lot te koopen, maar ook dat weer anderen het zouden kunnen en willen. Drie duizend loten plaatsen en dan elk lot tegen 2.50 is voorwaar geen kleinigheid; maar er zijn toch zooveel mensen in goeden doen, dat er voor het doel, dat het comité zich voorstelt, nog wel wat af kan. Maar laat ik eerst een

WOORD VAN DIEP GEVOELDEN DANK uiten voor den steun en de medewerking, die ik reeds mocht ondervinden. Allereerst dan de dank van hen,

ter wier bate het Fonds wordt bijeengebracht aan Hare Majesteit de Koningin en Hare Majesteit de Koningin-Moeder. Beide Vorstinnen bestemden eene bijdrage om het Fonds te steunen.

En nu wat mij alzoo gewerd.

Tegelijkertijd met No. 31 van Panorama bracht de post mij reeds eene aanvraag om een lot van Mevr. L. te 's-Gravenhage. Deze dame had dus wel zeer impulsief gehandeld en de daad — nu juist niet bij het woord — maar toch bij de gedachte gevoegd.

In de eerstvolgende dagen kreeg ik ook verscheidene betuigingen van sympathie en vragen om toch de namen van het Comité te mogen weten, waarbij uit verschillende plaatsen in ons land. Uit Leeuwarden en Maastricht, uit Hulst en Veendam. Een jong meisje

schreef me: „Wat spijt, mijn beurs is leeg; houd ik deze maand wat over dan kom ik”. Zeer benieuwd ben ik er naar of ze wat heeft uitgespaard: misschien wel.

Ik moest er zelf ook maar eens op uit. Mijn eerste bezoek gold Mevr. W. te Ede. „Al was er geen loterij aan verbonden, zou ik toch graag wat bijdragen.”

Een jong landschapschilder — ik noem liefst geen initialen — schreef mij zeer sympathiek; hij wilde graag een lot nemen hoewel hij zelf groote moeite had om door zijn werk vrouw en kind te onderhouden. Hij was ook om gezondheidsredenen gedwongen veel rust te nemen. Dat lot is waarlijk „het penningske der weduwe” geweest. En nu van mijne hulp troepen.

De heer D. J. A. te D. zond een vriendelijk schrijven en bood mij aan mede te werken voor het goede doel. Tusschen Mevr. v. R. v. V. te W. en mij ontspon zich eene prettige correspondentie en juist een dezer dagen mocht ik een schrijven ontvangen, waaruit ik een deel citeer. „Ik kan U nu vertellen, dat de gezonden loten geplaatst zijn; gaarne neem ik er een voor mij zelf. Hierbij sluit ik het bedrag in. Ik zal niet rusten voor ik iets meer gedaan heb en U spoedig met het resultaat in kennis stellen.” Natuurlijk greep ik deze welkome gelegenheid aan en zond nog loten. Veel geluk, vriendelijke helpster!

Een bijzonder schrijven uit Antwerpen.

„Uw liefdadig doel begrepen hebbende, haast ik mij den prijs van een lot te vragen. Jammer ik moet prijs weten.” Op dit moet een zwaar gewicht geteekend. Het drukt moet toch niet zoo zwaar of de vriendelijke vrager zond een zegel voor antwoord. Of het gewicht al te zwaar blijft drukken, zal de tijd moeten leeren.

Verder bijdragen van den Heer v. L. te A.; Mevr. T. en K. te A. Mej. H. B. te B. Mej. P. M. v. A. te G. en den heer T. v. A. te V.

En om nu nog heel practisch te zijn, ga ik nog eens voor hen, die het vorig artikel niet lazen, releveeren.

Het comité bracht 150 stuks werken van onze artisten bijeen. Voorzitter is de kunstschilder Evert Pieters, wiens bijdrage hierbij gereproduceerd is (foto Goldsmid); Secretaris de heer Willy Sluiter en Penningmeester de heer H. Haverkorn van Rijsewijk. De verzameling is zeer belangrijk. Helpt nu allen, die wat voelt voor het sympathieke doel want het mooie Gebouw van onbaatzuchtige Hulp moet opgebouwd uit veel, heel veel kleine steentjes.

ELSIE YOUNG—Ede.

